

برای تشخیص

ویژگی های متفاوت

انجام می شود. یعنی گزارش هایی از عملکرد دانش آموزان نوشته و به همراه نمونه کارهای آن ها مثل، برگه دیکته، نقاشی و... در پرونده شخصی آن ها قرار می گیرد. در این شیوه ارزشیابی دانش آموز به صورت مستمر و با مشارکت افراد مختلف، حتی خود او صورت می گیرد. علاوه بر آن با استفاده از سنجش عملکردی در این شیوه می توان به توانایی های فراتر از حفظ کردن در دانش آموزان پی برد. برای تشخیص توانایی های خاص و برتر دانش آموزان و همچنین دلایل مشکلات یادگیری برخی از آن ها، می توان از آزمون های استاندارد در زمینه های مختلف تحت عنوان استعدادیابی استفاده نمود. مطمئناً تشخیص و توجه به تفاوت های فردی دانش آموزان، منجر به کسب شایستگی های بیشتری متناسب با توانمندی آن ها شده و انگیزه یادگیری و پیشرفت دانش آموزان را تقویت می کند.

لازمه اینکه بتوانیم آموزش را براساس تفاوت های فردی طراحی کنیم، شناخت و مشخص نمودن تفاوت های فردی کودکان است. در آزمون های سنتی که برگ آزمونی در اختیار همه دانش آموزان قرار می گیرد و همه باید برای موفقیت در امتحان پاسخ یکسانی بدهند؛ نمی توان تفاوت های فردی دانش آموزان را تشخیص داد. در این سبک ارزشیابی، دانش آموزان تشویق می شوند بدون توجه به علائق و استعداد های خود، مطالب را حفظ کنند؛ سپس با انتقال آن به برگه

نتیجه مطلوبی از آزمون دریافت نمایند. در یک نظام تعلیم و تربیتی موفق، متناسب با تفاوت های فردی دانش آموزان شیوه های ارزشیابی متنوعی هم پیش بینی و اجرا می شود. مسلماً ارزشیابی مهارت یک فرد در کشیدن یک نقاشی، انجام یک حرکت ورزشی، پیشرفت در یک رفتار اجتماعی، انجام محاسبات ریاضی و نوشتن شکل صحیح یک کلمه نمی تواند، یکسان باشد.

شیوه های ارزشیابی مبتنی بر مشاهده یا آزمون های موقعیتی با قراردادن افراد در موقعیت مشابه واقعی رفتار آن ها را می سنجد. همچنین آزمون های مهارتی و عملکردی و... می تواند برای تشخیص تفاوت های فردی دانش آموزان مورد استفاده قرار گیرد. باید در نظر داشته باشیم که علاوه بر معلم برخی از رفتارها و مهارت های دانش آموزان، توسط سایر کارکنان مدرسه مثل، مدیر، معاون، مربی تربیتی، مشاور و والدین قابل مشاهده است. در ارزیابی، تشخیص توانایی ها و پیشرفت دانش آموزان نیز می توان از نظر و گزارش های مشاهده ای آن ها استفاده نمود.

در ارزشیابی توصیفی با استفاده از همین شیوه های متنوع، فرصتی فراهم می شود که ارزیابی دقیق تری از دانش آموز در زمینه های مختلف به عمل آمده و متناسب با ویژگی های هر یک از دانش آموزان فرصت های آموزشی برای آن ها فراهم کرد. به یاد داشته باشید که می بایست شایستگی و کفایت همه دانش آموزان در زمینه های مختلف مورد توجه قرار گیرد.

این نوع ارزشیابی با استفاده از روش سنجش پرونده ای یا پوشه

همه ما از نظر ویژگی های جسمانی و فیزیکی، نگرش ها و علائق، مهارت ها و توانایی ها و شیوه های یادگیری باهم تفاوت داریم. همان طور که در قد، وزن، قیافه، رنگ چشم و مو... تفاوت داریم یا از غذا، آهنگ، محیط طبیعی و... متفاوتی خوشمان می آید؛ از نظر استعدادها هم با یکدیگر فرق داریم. در مورد تعلیم و تربیت کودکان نیز توجه به این تفاوت های فردی اهمیت زیادی دارد.

برخی از کودکان به یادگیری اعداد و محاسبات علاقه دارند، برخی از خواندن کلمات و شعر بیشتر لذت می برند و برخی در مهارت های حرکتی بهتر عمل می کنند. در مدرسه نیز باید برای تفاوت های فردی اهمیت قابل شد و متناسب با این تفاوت ها فرصت های یاددهی و یادگیری طراحی شود.

ممکن است، کودکی ترجیح دهد که با عمل به یک آزمایش، مفهومی را یاد بگیرد و کودکی دیگر، همین مفهوم را با ترسیم نمودار و شکل بیشتر یاد بگیرد. وظیفه نظام آموزشی است که فرصت های متنوع یادگیری را برای همه دانش آموزان با توجه به ویژگی های مختلف فراهم آورد. لازمه اینکه بتوانیم آموزش را براساس تفاوت های فردی طراحی کنیم، شناخت و مشخص نمودن تفاوت های فردی کودکان است.

در آزمون های سنتی که برگ آزمونی در اختیار همه دانش آموزان قرار می گیرد و همه باید برای موفقیت در امتحان پاسخ یکسانی بدهند؛ نمی توان تفاوت های فردی دانش آموزان را تشخیص داد. در این سبک ارزشیابی، دانش آموزان تشویق می شوند بدون توجه به علائق و استعداد های خود، مطالب را حفظ کنند؛ سپس با انتقال آن به برگه

